

Boleradské novinky.

Dne 2. června 1960.

M D D

Zdravíme Mezinárodní den dětí! Naše děti oslavily tento svátek na besedě představiteli ONV, MNV a JZD ve škole. Při této příležitosti byly vyznamenány již třetí Rudou stuhou za budovatelskou práci ve sběru, pěstování kukuřice a brigádnické hodiny. Přejeme našim dětem mnoho úspěchů a trvalý mír.

Chválíme

pracovníky živočišné výroby JZD a to dojičky:

Marii S t r a k o v o u

Františku O t ý p k o v o u

Žofii S k o u m a l o v o u a ošetrovatele dojníc

Karla K u č e r u , ošetrovatelku vepřů

Oldřišku H o r á k o v o u , ošetrovatelku slepic

Marii H o r á k o v o u .

Které již po dobu dvou roků setrvávají na svém pracovišti a svědomitě se snaží vykonávat svou práci. Více takových pracovníků by zajistilo vyšší jednotku.

Rovněž chválíme všechny pracovnice na řepě, které skončily jednání.

V e j c e ! V e j c e ! V e j c e !

Po obci byl prováděn výkup vajec. Několik občanů se vyjádřilo, že je odevzdávat nebudou, poněvadž se zkrmují. Pro vysvětlení: Zkažená vajíčka to nejsou. Jedná se o odpad při výrobě melanže. Tento odpad byl již dříve dodáván ke zpracování do bílkovinných směsí pro výkrm dobytka. Veterinář Dr. Šlée přišel na nápad, aby se melanž ne sušená, ale vařená. Nebylo v tomto směru zkušenosti, proto navrhl, aby JZD Boleradice provádělo takové zkrmování pokusně. Je třeba, aby si občané uvědomili, že to nejsou zkažená vejce, ale průmyslový odpad, který zpracováním vajec vzniká, a že toto krmivo nám pomáhá a je velmi užitečné při výkrmu vepřů a slepic. Nebzděte tedy výkup vajec a snažte se jich co nejvíce odevzdat, abychom získali tohoto hodnotného krmiva ještě více.

K o š t ě . → *Nejpoč. stánek podoba*

Tak mně povídala mama: " Seš volané večír do hasičárny, máte se představit tému novému kandidátovi. Bode to v kině, u Štefanu, na MNV a hasičárni, tak si to nespěte. " Po večeri sem to bral rovno k Mirkovi. Zešla se nás tam šikovná parta a diskutirovali sme vo tech volbách do dvou hodin. Mirek přešlapoval po pulnoci jak deš má vopařený nohe a chcel nás pořád vehánat. Povídám mo: " Co se bojiš, copak je tu staný právo jak v Turecko? Bode volbe a na to se pije. Deš sem vglezl pak ven z hospode a podíval se jaký bode počasí, tak se mně na tem nebičko míšale same družiče s Korábama. Lítalo to tam jak v mobilisaci. Sebral sem to přes dva schotade bes mohl nechat zube na nekeré vlečce, vone tu stávají po celé cestě, třeba na ně mají plac ve středisku a dneska nový zube, to bech na ně mosel čekat nemín půl roko, voni chodijó k zubařovi lidi-pro nový zube a đuma mají jedne v hrnko a druhý v harmaři a člověk, keré to nutně potrebuje,

mojí čekat." Donda na ten náš betonový chodník, počídám se : "Drž se vlevo, vpravo to smrdí." U Kabelove stodole sem to sebral doprava a už sem ležel v příkopě. Belo to takový měký. Povídám se: "Já nevím, proč ty lidi říkají, že to příkopo vokolo silnice neplánovali lidi se zdravým rozumem. Já meslím, deš na té silnici ušetřile nějakí prache, tak jich třeba zapomněle negde jinde dat, takový věci se stávají." Že sem vážil víc dež sem s té příkopě vlezl vo to blato, to be mně nevadilo, ale ten smrad. Začalo se to ve mně krótit ten smrad s Mirkovým, vočiska mně velímenkovó řepo u silnice. Debe tam dala místo řepe růže, tak be jich to belo spálo, takhle tam muže mít pěknó řepo, poněvadž záhumenek má stejně malé a na konvalince nic netrhla a chce take žit. Jak mě převítala stará, škoda psat, vehodila kabát s gatima na dvur a povídá: "Zétra to vepereš." Povídám ji: "Mamo nehuč! Na to mam zlepšuvák. Pověsím to ráno na plot a až bude pršet, tak se to samo dá do richtiko. Na traktorce je na pásako nemin tři metrake blata a take čekajó, že jim to vočisti dyšš, třeba majó šlách s voďó u teho. A voni temu rozumijó, majó zkušenosti." Dostal sem pak nějakó chuť na voharke, tak sem se jich donesl a při tem jídle sem pročítal Bolerský novinke. Líbila se mně tam ta básnička s tech starech dob. Pokusim se take nějakó složit, moderní, dnešní dobe. Nevi jak na to a vo sem začat. Nevim esli to puđe po bolerske:

Na pasekách v hájo, májuvke tam zrajó.....
to tam dat nemužo, voni be tam na ně chodile večir svazáci.

mezihorkách na úvrati
ecí stroj kvílí,
e by chtěl být ve středisku
spon malou chvíli.
za strojem je přikrčen
d J D vál,
ak mě zhlídnul, srdcervoucně,
ěž se rozplakal.

A pak přída na Úlehlu
mráz mně v chrbet vlez.
Tam neplakal, tam přímo řvál,
chudák hrudořez.
Jak sem tam stál, tak tu nađe mnou
krákalý vrány.
Jdi za klínky, tam též pláčí
družstevní brány.

M y s l e n i c e - B o l e r a d i c e .
eputace myslenických opět přijede 2. června k nám. O tom, že naše družba
e již pevná svědčí několik veršů našeho občana.

Myslenické dievčence, ty sú ako květ,
keď pridú na Moravu, každý chce adresu hned.
Ilonka, či Anička, Marienka či Katka,
Každému šuhaju, slubuje ju matka.
Prijdi šuhaj, šaľ ju znáš, porad sa len vymluváš.
Vem si Katku, Aničku, neb Ilonku, Maričku.
ejem myslenickým, aby u nás byli aspon zčásti tak spokojeni, jako naši
nich. Ať žije a dále zkvétá družba Myslenice - Boleradice!

. června 1960 všichni k volbám! Hlasujme pro rozvoj socialistické vlasti,
za mír !

ozorňujeme voliče, že volební místnost bude v přízemí ve škole. Bude
vi na od 7. hod. ranní. Rozvrhněte si svůj čas, abyste přišli odvolit
ně - v dopoledních hodinách.
ivě v těchto hodinách zpřijemní váš příchod dechová hudba OB a vystoupení
nyř.

kr. jisté spartakiádě v Brně vystoupí i 16 našich vybraných žákyň ve
ado. Červené míčky. A to 3. a 4. června. V neděli 5. června je vystoupení
pě. ch.